

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-
ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea,
picioarele celui ce aduce vești bune, care
vestește mîntuirea“. (Isaia 52 : 7).

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți
VEȘTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“. (Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul,
nu vă odihniți de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia
lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui
Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia
care crede: întâi a lui-deului, apoi a
Grecului“. (Rom. 1,16).

Februarie, 1933

No. No. 1-2

Anul 10

BCU Cluj / SCHEMARIUS Library Cluj

1. Către cetitori.
2. Israel—popor minunal.
3. La picioarele lui Hristos.
4. Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

5. Ce ai în mână?
6. „Când d-l Tompson a nimerit în cer“.
7. Înțelepciune—nebulie.
8. Extrageri din Talmud.

Către cetitori.

Proorocul Isaia, cu mare înflăcărare și devotament pentru Domnul, salută pe trimisul lui Dumnezeu, exclamând: „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui-
ce aduce vești bune, care vestește pacea,
picioarele celui ce aduce vești bune, care
vestește mîntuirea (c. 52).

Dacă în timpul acela proorocul salută pe celce vestește pacea, bunătatea și mîntuirea, cu atât mai mult lumea de astăzi, doborâtă de frământările răutății, are nevoie și trebuie să prefuiască un asemenea Binevestitor, care caută să aducă cetitorilor vestea **păcii, bunătății și mîntuirii**.

Rugăciunea noastră este, ca Dumnezeu să ajute și „Binevestitoru-

lui“ nostru, ca el să-și îndeplinească misiunea sa în vestirea **păcii, bunătății și mîntuirii** după învățătura Sf. Scripturi.

Ne rugăm lui Dumnezeu și pentru cetitori, ca ei să iasă din categoria oamenilor, despre cari se zice, că „cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n'a găsit credința la ceice l-au auzit“, și să treacă în categoria de credincioși, despre cari Mîntuitorul zice: „Ferice de cei flămânzi și însetați după sfințenia vieții, căci ei vor fi săturați“ (Mat. 5). De asemenea „flămânzi și însetați“ lumea de astăzi are mare nevoie, căci numai ei sunt în stare a primi adevărul și a-l duce și altora. **Redactor.**

ISRAEL — POPOR MINUNAT.

Prof. E. F. Schreiter.

IZBĂVIREA POPORULUI ISRAEL.

(Continuare din No. 9-10 /1932).

În ce raport stă legea de la Sinai cu mântuirea în Hristos? E de ajuns să punem această întrebarea, că deodată să cadă perdeaua cea grea și deasă, țesută din neprihănirea după lege. Această mahramă și astăzi se întinde înaintea multor suflete și le împiedică a primi mântuirea cea de-săvârșită care o dă Dumnezeu, numai prin harul Său în Isus Hristos. Israelul a primit legea, fiind un popor izbăvit, însă pentru salvarea lui legea n'a contribuit cu nimic. Și dacă la Sinai ei n'ar fi fost așa de îndrăzneți și lepădându-se de firea lor trupescă, n'ar fi spus: „Vom face tot ce a zis Domnul“ (2 Moise 19,8), atunci „porunca, care trebuia să le dea viață, nu-le ar fi pricinuit moartea“ (Romani, 7,10). Să țină seamă de această acei, cari vor să se mântuiască și să fie plăcuți lui Dumnezeu prin faptele legii. Cum s'a înfăptuit mântuirea lui Israel? Dumnezeu mântuește pe poporul Său și slava Sa măreață, nu va ceda nimănui. Ce rol trebuia să îndeplinească Moise în opera izbăviri poporului Său din robie? Trebuia oare să aleagă pe cei mai voinici bărbați din mijlocul poporului său și să formeze o armată: s'o instruiască pe ascuns în mântuirea armelor aduse pe cale clandestină până ce va veni ziua răscoalei naționale pentru sfărâmarea jugului de robie egiptean? A trimis oare Dumnezeu pe Moise la dușmani puternici ai Egiptului ca să facă alianță cu dânsii în scopul de a speria pe regele? Trebuia oare Moise să isco-dească în curtea faraonului printre camarazii săi de copilărie, să aplice diplomația, organizând comploturi și partide revoluționare? Nimic din așa ceva. „Eu te-am mântuit“, spune Domnul, „ești al Meu“. Domnul Dumnezeu

n'are nevoie de aliați, de oștiri, sau de partide revoluționare.

Isaia n'a fost primul din acei profeți cari erau nevoiți să se plângă: „Cine a crezut în ceea ce ni se vestește? Cine a cunoscut brațul Domnului?“ (53,1). Când Moise veni în fața oară la poporul său aducându-i veste cea bună, pe care dânsul a primit-o de la Dumnezeu, frații săi n'au vrut să-l asculte, precum este scris, din cauza desnădejdei și fiind obosiți la munca cea grea (2 Moise, 6,9). Cine vrea să arunce o piatră în ei pentru această, arunc-o! Dar noi acum nu facem oare același lucru? Bineînțeles, că Faraonul îl ascultă (pe Moise) și mai puțin. Dela dânsul, alt ceva, nu se putea nici aștepta. Însă cel puțin frații lui Moise l-ar fi sprijini. Dar în urmă primei sale intervenții la Faraon, fiii lui Israel au fost cu totul deprimați. Altcum nu putea să fie. Și în viitor tot așa va fi. Timpul cel mai greu și cel mai trist pentru poporul Israel n'a sosit încă. Antisemitul cel mai grozav, dușmanul cel mai înverșunat al poporului ales de Dumnezeu nu s'a ivit încă, iar când se va ivi, Dumnezeu îl va nimici prin venirea Sa. Nenorocirea cea mai îngrozitoare va veni înaintea mântuirii lui Israel. Izbăvirea lui s'a înfăptuit, și pedepsele lui Dumnezeu au căzut una după altă. Primele trei au lovit și în fiii lui Israel pentru necredința lor. Necredința lor a fost răsplătită: „În ziua aceea voi deosebi ținutul Gosen, unde locuiește poporul Meu, ...Voiu face o desebire între poporul Meu și poporul tău“ (2 Moise, 8, 18-19). Broaște, răni, abcese, grindină, lăcuste și intuneric au bătut numai printre Egipteni, iar între fii lui Israel era lumina și curățenie.

Cu ce ai păcătuït, cu aceia vei fi pedepsit. Această a simțit Egiptul. Același lucru va păși și lumea de astăzi care a uitat de Dumnezeu. Egiptenii s'au închinat naturii și puterii ei. Iată, că foarte forțele naturii s'au năpustit împotriva lor cu toată puterea distrugătoare. Lumea de astăzi, în totul jintește spre întoarcerea la cultul naturii. „Scroafa spălată s'a întors să se făvălească iarăși în mocirlă” (2 Petru, 2,22). Popoarele culte, popoarele cu creștinismul lor formal sunt foarte inclinate spre păgânism.

Israel, însă va fi pecetluit ca cel dintâi născut al lui Dumnezeu, va fi pecetluit prin Paștele: „Răscumpărat cu sânge”, stă scris pe ușa fiecărui Israelit. La Egiptenii, însă, în ziua această, ziua răscumpărării, orice copil întâiu născut era mort. După această urmează plecarea. Tocmai acum, la plecare, munca silnică a lui Israel este plătită cu aurul și argintul Egiptenilor. Apoi urmează trecerea a

Mării Roșie. Înaintea poporului se deschide adâncul apelor. Cei aleși de Dumnezeu trebuie să moară toți, ca să fie plăcuți înaintea Lui. Dar Dumnezeul lui Israel nu este Dumnezeul celor morți, ci Dumnezeul celor vii. Dușmanii s'au înecat în mare, Israelul însă atinge înălțimile învierii. Și pe țărnul celalt, Moise împreună cu fii poporului său cântă Domnului imnul izbăvirii. Aceasta este un fapt istoric și în același timp—profetic cu privire la mântuirea poporului Israel. Realitatea cea măreață și nestrămutată n'a venit încă. Ce mare diferența există între umbră și obiectul care o aruncă! Același diferența o aflăm și în istoria poporului Israel, între trecutul său, care este tocmai ca o umbră, și viitorul lui, când se va reîntoarce la Dumnezeu și la regele său—David, adică va recunoaște pe Mesia în persoana lui Isus Hristos (Osia, 3, 4-5).

Trad. P. M. N.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La picioarele lui Hristos.

(Despre cetirea Evanghelièi).

Prof. V. F. MARZINKOVSKI.

1. Trebuie oare să cetim Evanghelia ?

Toată lumea are nevoie de aceasta. Cine caută să fie credincios, are nevoie să audă Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă, după cuvintele apostolului Pavel, „credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.” Și Hristos însuși a dat porunca: „Cercetați Scripturile” (Ioan 5:39). Celor ce a crezut, Domnul le spune: „Dacă rămâneși în Cuvântul Meu, sunteși în adevăr ucenicii Mei” (Ioan 8,31). Celor ce se tem că se vor rătăci dacă vor ceti Cuvântul lui Dumnezeu, li se poate răspunde cu cuvintele Domnului Isus Hristos: „Vă

„Maria ...s'a așezat jos la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui”. (Luca 10,39).

rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu” (Matei 22,29). Sf. Ioan Gură de aur zice: „Din lipsa cunoașterii sfințelor Scripturi se nasc erezile și viața desfrănată”.

Cultura unui popor este cu atât mai înaltă, cu cât cunoaște mai mult din Evanghelie și cu cât îl îndeamnă mai mult la aceasta confesiunea lui. „Tălmăciți mereu poporului Evanghelia!” zice starețul Zosima din scrierea lui Dostoievski. „Fără Cuvântul lui Dumnezeu, poporul se ticăloșește, se pierde, căci sufletul lui este însetat după cuvinte și gânduri frumoase”.

În zilele de neorânduială și de

dărâmare dela începutul revoluției rușești, am întrebat odată pe un soldat: „Oare Hristos, în Evanghelie, așa vă învață să faceți?“ — „Dar ce, am cettit noi Evanghelia? Noi i-am sărutat numai scoarțele, dar ce este scris într'ansa nu cunoaștem.“ Adevărat că fără Cuvântul lui Dumnezeu, poporul se pierde. Celor ce se tem că-și vor pierde mințile dacă vor ceti Biblia, le spune Adrian Iugșchi: „Biblia îți ia mîntea cea lumească, lăsându-ți în schimb pe cea duhovnicească“. „Dacă cineva dintre voi se crede înțelept în felul veacului acestuia, să se facă nebun ca să ajungă înțelept“, ne povățuește apostolul Pavel (1 Corinteni 3,18). Este de dorit și este chiar necesar să pierdem gândurile lumești, vânturaticе, mioape, reci și crude și să căpătăm felul de a gândi al lui Hristos, căci gândirea Lui este creatoare, plină de iubire și pătrunde tainele vecinicii.

2. Ce ne dă cetirea Evangheliei.

Ea aduce sufletele la Hristos, la credința cea vie, renaște pe om la o viață nouă, viață de bucurie, putere și libertate. Despre acest lucru mărturisește experiența celor dinaintea noastră, cum și a noastră, a celor de astăzi.

Nu ne trebuie oare nouă tuturor un Hristos viu, ca lumină a vieții noastre, izbăvitor de sub puterea păcatului, izvor al păcii și al bucuriei? Vestitul chirurg rus Pirogof spune că prin cetirea Evangheliei i s'a descoperit rostul vieții. Sunt și astăzi mulți oameni ca Sonia Marmeladova, care, aplecându-se în cămăruța ei sărăcăcioasă, la lumina slabă a micei ei lămpi, asupra paginilor Evangheliei, a găsit lumina veșnică și a găsit ieșirea din viața stricăță, din suferințele grele, la viața cea nouă și luminoasă. Pe dinaintea ochilor mei trece șirul studenților și studenților ruși, cunoscuți de mine, care odinioară erau aproape să-și curme zilele prin sinucidere,

sau să cadă pradă viștilor, unii cari căutau credință, alții cari, chiar dacă nu o căutau, erau totuși inșetați după dreptate, după frumos și plini de dorința de a se face mai buni. După mărturisirea tuturor acestora, Cuvântul lui Dumnezeu i-a lămurit asupra chestiunilor care îi frământau, le-a înfărit voința cu hotăriri mari, i-a luminat pă cărarea vieții și le-a descoperit orizonturi fără margini. „De când cred în Hristos, casele acelea moarte dela institutul nostru de anatomie au devenit vii pentru mine“, spunea o studentă de la facultatea de medicină, după ce a găsit prin Evanghelie rostul vieții și al științei medicale.

Groaza de viață trăită fără rost și lipsită de putere s'a stins pentru mine din clipa în care am avut parte de lumina strălucitoare a Evangheliei, lumină ce mi-a fost arătată încă din anii când eram student și iată, sunt de atunci douăzeci de ani de când în feluritele greutăți ale vieții, mă conving în mod practic că Evanghelia este o carte vie, o carte veșnică. Ea este pentru mine sabia cu care pot să merg cu îndrăzneală înainte, să întâmpin toate primejdiiile și să privesc liniștit în față viitorul, chiar moartea.

Oare nu cu sabia Scripturii a respins Hristos ispitele în pustie? „Este scris...“. În mijlocul mării cuvintelor omenești, în lumea aceasta a relativității, a teoriilor și presupunerilor care se bat cap în cap, Cuvântul lui Dumnezeu este singura stâncă neclintită. De aceea, la întrebarea: „Ce carte ați lua cu D-voastră când ați fi osândit la închisoare în celulă?“, întrebare care a fost pusă la o întrunire științifică din Franța, toți cei din față, între care erau și materialisti, cu drept cuvânt au răspuns: „Evanghelia!“

Cu Evanghelia în inimă sunt tare. „Pot totul în Hristos care mă întărește“; însă fără El, nu pot să fac nimic, nimic productiv și în adevăr frumos. Sunt fericit că în perioada critică a vieții mele, atunci când am

fost aproape de desnădejdea în toate au venit la mine și am mers și eu între ei, camarazii mei din universitate, care, chinuți de îndoieli, căutau adevărul, și am putut astfel să sorb din acest izvor limpede al Evangheli-

ei. În toată viața mea de până acum, timpul acesta m'a luminat ca o flacăra veselă, iar despre aceia care au fost atunci cu mine, voi păstra cea mai bună amintire din finerețe.

(Va urma).

Rândul copiilor evrei la intrarea în sala „Bethel“ în timpul serbărilor de Crăciun.

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

În timpul sărbătorilor de Crăciun și Anul Nou a fost între evrei o deosebită lucrare Dumnezeiască. Sala Misiunii noastre a fost așa de plină cu vizitatori, încât a trebuit ca poliția să intervină ca să oprească lumea care năvălia în adunare.

A doua zi de Crăciun, frații și surorile a evreii și neevreii împreună cu prietenii s'au adunat la masa comună a iubirii și au petrecut timpul în bucurii și laude Celui ce ne-a legat cu lanțurile iubirii.

În ziua de 27 Decembrie 1932, a avut loc serbarea copiilor. Cu două ceasuri înainte de început, mulți copii s'au adunat lângă sala noastră. Sergentul a trebuit să facă ordine. Copiii au fost aranjați într'un rând lung. Când adunarea s'a deschis, sala s'a umplut

cu copii în câteva minute. Toate colțurile și locurile libere au fost pline cu copii în etate dela 3 până la 13-14 ani. Mulți au rămas afară, fiindcă nu mai era loc în sală. Pe cât era posibil, am numărat mai mult de 800 de copii. Mai mult de 300 de copii, vizitau misiunea mai înainte în fiecare Sâmbătă și au învățat unele cântări, iar ceilalți chiar în timpul serbării au învățat cuvintele. Și toată mulțimea această de copii cântau un imn despre Nașterea lui Isus în limba evrească. Era frumos și interesant. Momentul cel mai înduioșător era când mulțimea aceasta de copii repetau după fr. Averbuch, rugăciunea, ca Domnul să mântuiască poporul Evreu prin Isus Hristos.

Întâmpinarea Anului Nou a avut

loc deasemenea în sala misiunii. În programul variat și interesant au luat parte frați, surori și alții. Sala a fost arhiplină și foarte mulți a trebuit să stea tot timpul în picioare, fiindcă nu mai erau locuri. Această adunare a durat dela ora 9 seară până la ora 3 după miezul nopții.

Înainte de ceasul al 12-lea, mulți vizitatori și-au exprimat dorința ca să ne rugăm Domnului pentru ei.

CE AI ÎN MÂNĂ ?

— Ce ai în mână, Abele ?

— Numai un mic mieluşel din turma mea, vreau să-l jertfesc Ție, Doamne, ca o jertfă de bună voie.

— Mirosul ei s'a ridicat către cer ca o jertfă vecinică a mulțumirii.

— Ce ai în mână Moise ?

— Numai toiagul, cu care pasc turma mea.

— Întrebuințează-l pentru Domnul. Moise a-și procedat așa. Tocmai cu acest toiag el a făcut multe minuni pentru slava lui Dumnezeu.

— Maria, ce ai în mână? — Vasul cu untdelemnul mirositor, cu care vreau să ung pe Domnul meu. Ea a și făcut așa. Nu numai casa, în care ea se afla, s'a umplut de mirosul mirului, ci și în zilele noastre, acei cari citesc Evanghelia, simț acest miros, când i-și amintesc de această faptă a iubirii.

— Dar tu, văduvă săracă, ce ai în mână? — Numai doi bănuși. Asta-i toată averea mea și e prea pușin. Vreau să-i dăruiesc Domnului. Pilda cu bănușii este pentru mulți un mare îndemn de-a jertfi pentru lucrul Domnului.

— Ce ai în mână, Tabita? — Numai un ac. — Întrebuințează-l în slujba Domnului. Dânsa a făcut așa, și prin această săracii din lopia au fost îmbrăcași. După pilda ei, până astăzi multe cureuri de lucru de mână muncesc cu acul spre slava lui Dumnezeu.

Acuma o întrebare :

— Celitorule! Ce ai tu în mână, ce lucru faci pentru Domnul tău ?

„CÂND D-L TOMPSON A NIMERIT ÎN CER“.

Scriitorul Englez Amos I. Dușav a scris o carte interesantă și originală sub titlul de mai sus. În cartea aceasta se povestește că d-l Tompson a fost un creștin bun, dar... nu iubea pe Evrei, era împotriva privilegiilor acordate Evreilor, și împotriva faptului, că ei sunt un popor ales și deosebit. Odată, el visează că e mort. Și-a controlat bagajul său spiritual, și a rămas foarte mulțumit. A crescut într-o familie creștinească, a fost un cetățean cinstit, un soț credincios, un părinte bun, un proprietar cum se cade și un membru devotat al bisericii sale. Cu deplină convingere, că este un bun credincios, și deci moștenitor al împărăției lui Dumnezeu, s'a îndreptat spre cer. Când s'a văzut acolo, într'un mediu neobișnuit și neașteptat, l'a cuprins o frică penibilă. Ce poate să fie această? se mira el, de ce nu văd aici pe eroii Bibliei, despre cari am auzit foarte mult la școală: pe Iosif, David, Ilie, Petru, Ioan. Unde este apostolul Pavel cel iubit? În sfârșit, unde este Domnul Isus? Uimirea lui era și mai mare, când a văzut, că aici nu există nici urmă de prezența lui Isus.

Atunci el întrebă pe îngerul care stătea acolo, ca să-i lămurească acest lucru ciudat. „O, dragul meu“, i-a răspuns îngerul, „noi te-am adus într'un astfel de colțisor al cerului, care se potrivește cu convingerile tale. Toate persoanele de cari ți-ai adus aminte, precum se știe, toți au fost Evrei. Insuși Isus a fost Evreu; nu-i așa? Tu niciodată n'ai iubit pe Evrei, și aici ei nu-ți vor turbura liniștea. În locul această tu nu-i vei vedea, și nici nu vei auzi de ei“.

D-l Tompson s'a trezit din somn și a înțeles greșala sa și și-a schimbat părerea și purtarea față de Evrei, stăruint a-i iubi după învățăturile cuvântului lui Dumnezeu.

Domnul să ajute și altor Creștini de felul această, ca să se trezească să se nască din nou, ca să fie creștini adevărați după Scriptură.

Înțelepciune — nebunie.

În Australia de Est, proprietarii de turme de oi au hotărât să nimicească un milion de oi, ca în felul acesta să țină prețul carnei și lânii mare. În Bretania un milion de pești prinși au fost aruncați înapoi în mare; în Brazilia au fost distruse 70000 de mii saci de cafea, în San-Francisco—100,000 de tone de boabe uscate de struguri; în Egipt—100000 mingi de bumbac și în Kuba—5 milioane kg. au fost distruse ca să e urce prețul acestor produse. În Kanada orzul a fost distrus pentru că în momentul de față aceste alimente sunt mai ieftine decât cărbunele și lemnele de foc. „În provincia Sud americană Mendoza, unde cresc multe vii, spune Profesorul Alfons Goldschmitt, am văzut cum vierii, după poruncă proprietarilor de vii, turnau tone de vin pe drum, ca să urce prețul vinului. În cea mai bogată cu cereale, provincia din Argentina, Santa-Fe, femeile istovite și nenorocite stăteau înaintea hambarelor de grâne pline până în vârf. În Mexica am văzut milioane de banane putrezite. Orzul, grâul porumbul sunt distruse, și milioane de oameni n'au nici pâinea zilnică. America și Canada au lăsat 6 milioane de tone de grâu în elevatoarele lor.

Prea multă pâine în lume, și totuși sunt milioane de flămânzi.

Cum vor merge acești oameni lacomi înaintea lui Dumnezeu?

Extrageri din Talmud

Sângele prorocului Zaharia

Rabi legoșua ben Kirha povestește:

— Un bătrân, locuitor, din Ierusalim, mi-a povestit următoarele; „Aci, în valea aceasta și în Ierusalim, Nebuzaradan, capetenia străjerilor a lui

Nebucadnețar, a executat o mulțime de popor. Sângele celor omorâți a curs și s'a unit cu sângele lui Zaharia. Dar sângele lui Zaharia fierbea, clocotea și batea în sus ca un izvor. „Ce este aceasta“? a întrebat Nebuzaradan „Sângele jertfelor“ fu răspunsul.

El a poruncit să se aducă sânge de jertfă, și făcând comparația a găsit că acest sânge cu totul se deosebește de celălalt.

— Ascultați,—zice Nebuzaradan să—mi spuneți adevărul, de nu—voi jupu cu pieptene de fier pielea și carnea de pe oasele voastre.

— Ce să-ți spunem? fu răspunsul, era în mijlocul nostru un prooroc; el ne muștra pentru păcatele noastre, și noi ne-am revoltat și l-am ucis. Și iată, atâtea ani au trecut, dar sângele lui nu se liniștește“

—Dar eu voi face ceva și el se va liniști“, zice Nebuzaradan.

După porunca lui au adus pe toți membrii sinedriului, mici și mari, și i-a omorât pe locul acela. Însă sângele lui Zaharia nu s'a liniștit; a omorât pe tinerii și tinerele—dar și aceasta n'a ajutat cu nimic; a omorât copiii și elevii școlaelor—însă și aceasta n'a ajutat cu nimic.

„Zaharia! Zaharia!“ — a strigat Nebuzaradan, — „pe cei mai buni fii ai poporului i-am omorât, oare vrei să nimicesc tot poporul“?

După ce a pronunțat aceste cuvinte îndată sângele s'a și liniștit.

Conștiința lui Nebuzaradan s'a trezit și inima sa era cuprinsă de simțul căinței.

— Dacă mânia lui Dumnezeu —se gândia el,—nu încetase atâtea vreme din pricina unei vieți nimicite, ce trebuie să se întâmple, după ce eu am omorât atâtea suflete?

A fugit Nebuzaradan în altă țară, a trimis testamentul familiei sale și a primit legea lui Dumnezeu.

MARE SERBARE EVANGHELICĂ

Cu ocazia jubileului de 20 ani a activității fratelui și soriei Averbuch în misiunea printre evrei, Comunitatea Evreilor-Creștini va avea o serbare Evanghelică în 2-a și 3-a zi de Paști (17 și 18 Aprilie).

Invităm călduros pe toți ceice iubesc pe Dumnezeu, indiferent de nume și naționalitate, a lua parte la aceasta serbare.

Tema predicilor și cuvântărilor :

1. **Învierea lui Hristos și învierea morților;**
2. **Întoarcerea poporului Evreu la Hristos și renașterea Palestinei;**
3. **Biserica Universală și a doua venire a lui Hristos.**

Să înălțăm rugăciuni comune pentru bogata revarsare a binecuvântării lui Dumnezeu în timpul acestei serbări.

Oaspeții sunt rugați a veni în localul Comunității Evreilor-Creștini din str. Haralambie 73 (colț Pușchin). Dela gară cu tramvaiu până în strada Pușchin.

FRĂȚII BĂTRÂNI AI COMUNITĂȚII.

Dela redacție.

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Primele broșuri în
limba română ale profesorului
V. F. Marzinkowsky

„LA HRISTOS“

(cu fotografia autorului)

prețul unui exemplar — 3 lei.
La comanda mai mare de 10 buc.
se acordă un rabat 10%
La comanda mai mare de 50 buc.
se acordă un rabat de 20%

„DANIEL“

prețul unul exemplar 1 leu.
La comanda de 50 buc. și mai mult
cheltuelile poștale în contul nostru.

Abonați-vă pe anul

≡ 1933 ≡

„Binevestitorul“ :

În românește — — — 18 lei,
„ rusește — — — 20 lei,
„ evreește — — — 14 lei,

În străinătate abonamentul anul 0,20 dol.

Adresa : D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Vlad. Herța, 10.

Chișinău, Basarabia, Romania.

Redact. și Administr. Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuh.

Tip. M. Blank, Chișinău.